

De zwakke weggebruiker

Artikel 29bis in de W.A.M wet voorziet in een automatische schadeloosstelling van de zwakke weggebruikers ten laste van de verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar of houder van het motorrijtuig. Het slachtoffer krijgt een rechtstreekse vordering tegenover de verzekeraar.

1. Wat zijn de voorwaarden?

Uiteraard moeten aan enkele voorwaarden voldaan zijn alvorens artikel 29bis ingeroepen kan worden. Het moet gaan om een **verkeersongeval** waarbij een **motorrijtuig** is **betrokken**.

In de eerste plaats moet er sprake zijn van een **verkeersongeval**. Dit begrip wordt vrij ruim geïnterpreteerd. Zo is iemand die bij het uitstappen van een bus ten val komt slachtoffer van een verkeersongeval.

Het ongeval moet voorvallen op plaatsen die toegankelijk zijn voor het verkeer. Ongevallen op privé-terreinen zijn geen verkeersongevallen al wordt het begrip privé-terrein strikt geïnterpreteerd. Zo worden ongevallen tijdens race-wedstrijden op gesloten circuits wel als verkeersongevallen gekwalificeerd.

Ten tweede moet het om een ongeval met een **motorrijtuig** gaan. Ook dit begrip mag ruim opgevat worden. Zelfs een defecte wagen, een heftruck of een lichte bromfiets worden als motorrijtuigen beschouwd. Ook spoorvoertuigen als trams en treinen zijn motorrijtuigen. Bestuurders van een fiets met een aandrijfmotor en gebruikers van een elektrische rolstoel blijven wel zwakke weggebruikers.

Derde en laatste voorwaarde is dat het motorrijtuig rechtstreeks of onrechtstreeks **betrokken** is bij het ongeval. Betrokkenheid is een vrij ruim begrip en vereist dus geen contact, noch een fout van de bestuurder.

2. Wie is een zwakke weggebruiker?

Elke benadeelde van het ongeval kan zich op artikel 29bis beroepen behalve de bestuurder van het voertuig.

Een bestuurder is iemand die het ogenblik van het ongeval controle uitoefent over het voertuig. Wie dus aangereden wordt op het ogenblik dat hij op de pechstrook uitstapt om een gevarendriehoek te plaatsen, zal niet meer als een bestuurder maar zelf als een zwakke weggebruiker beschouwd worden.

Hieruit volgt dat ook een passagier van het motorrijtuig dat bij het ongeval betrokken was, een zwakke weggebruiker is.

Ook de rechthebbenden en de mutualiteiten van het slachtoffer kunnen zich op artikel 29bis beroepen.

3. Wie moet de schade vergoeden?

Volgens de wet is in de eerste plaats de verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar of houder van het bij het verkeersongeval betrokken motorrijtuig gehouden de schade te vergoeden. Wanneer er meerdere motorrijtuigen bij het ongeval betrokken zijn en dus meerdere verzekeraars aangesproken kunnen worden, zijn deze verzekeraars hoofdelijk aansprakelijk.

Bij gebreke aan een verzekering wordt het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds aangesproken.

4. Wat als de zwakke weggebruiker een fout begaat?

Wanneer een onverschoonbare fout van een zwakke weggebruiker de enige oorzaak is van het ongeval, dan kan de zwakke weggebruiker zich niet meer op artikel 29*bis* beroepen. Er is evenwel slechts sprake van een onverschoonbare fout als het slachtoffer zich extreem roekeloos gedraagt, terwijl hij zich bewust is van de ernst van de gevaren waaraan hij zich blootstelt. Zo maakt het foutief oversteken van een rijweg door een fietser nog geen onverschoonbare fout uit.

5. Welke schade wordt vergoed?

Alle veroorzaakte schade die voortvloeit uit lichamelijke letsels of het overlijden, met inbegrip van de kledischade, wordt vergoed.

Stoffelijke schade wordt evenwel niet vergoed. Een beschadigde fiets zal niet op grond van artikel 29*bis* worden vergoed.

6. Van wie kan de verzekeraar terugvorderen?

De verzekeraar en het Gemeenschappelijk Waarborgfonds beschikken over een subrogatierecht ten aanzien van de aansprakelijke derde. Dit laat toe dat de verzekeraar die de zwakke weggebruiker heeft vergoed, zijn uitgaven kan recupereren van o.a. de WAM-verzekeraar van de aansprakelijke, de aansprakelijke ouders, de overheid die moest instaan voor de staat van de weg, enzovoort.